

Lenka NOVOTNÁ, *Městská samospráva v Soběslavi v letech 1587-1604 a 1662-1712*, České Budějovice 2010 (= bakalářská práce Ústavu archivnictví a pomocných věd historických Filozofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích), 70 s.

Posudek vedoucího bakalářské práce

Poté, co se Lenka Novotná ve své diplomové práci obhájené na Historickém ústavu Jihočeské univerzity věnovala edičnímu zpřístupnění a interpretaci první části tzv. *Soběslavských pamětí*, jejímž autorem byl tamní dlouholetý primátor Řehoř Smrčka ze Sabinova, se ve své předkládané bakalářské práci zaměřila na problematiku městské správy v Soběslavi na přelomu 16. a 17. věku a následně i v období o sto let mladším. Uvedené chronologické rozdělení bylo zapříčiněno dochovanou pramenou základnou, uloženou ve fondech Archivu města Soběslavi a Velkostatku Třeboň, k němuž Soběslav náležela.

Svou bakalářskou práci si autorka rozvrhla do tří kapitol. První obsahuje výklad o podobě správy zmiňovaného vrchnostenského města, především o nejvýznamnějších samosprávných institucích, k nimž náležel městský rychtář, dvanáctičlenná městská rada a od roku 1575 stejně početný sbor obecních starších. Stranou pozornosti nezůstal ani městský písař, městská obec, která se však scházela méně často než oba hlavní orgány, nebo nižší instituce městské samosprávy (označované někdy jako komise), v nichž podle autorky působilo asi deset osob. Již v první kapitole věnovala Lenka Novotná velkou pozornost způsobu obnov soběslavské městské rady, tedy slavnostnímu ceremoniálu, při němž byli několika ritualizovanými kroky za přítomnosti vrchnostenských úředníků zastupujících soběslavskou pozemkovou vrchnost i městské obce do svých úřadů dosazení noví konšelé, rychtář i obecní starší.

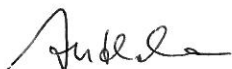
Následující druhou kapitolu proto autorka zasvětila podrobnému rozboru normativních písemností, které stanovovaly průběh renovačního ceremoniálu. Šlo o stručnou písemnost asi ze sklonku druhé třetiny 16. století určenou pro rožmberská města, o tzv. *řízení* používané ve městech na křivoklátském panství, jehož opis asi ze druhé poloviny 17. století se dochoval v Archivu města Soběslavi, a o řád pocházející z období okolo roku 1700, jež stanovoval podrobná pravidla pro obnovy městských rad ve schwarzenberských městech a městečkách. Na základě jejich rozboru se Lence Novotné podařilo prokázat, že obnova městské rady byla vnitřně podrobně strukturovaným ceremoniálem, který měl klíčový význam nejen pro samotnou městskou správu, ale i pro vyjadřování konsenzuálních vztahů mezi institucemi městské správy a městskou obcí. Uvědomovala si přitom, že šlo o „pouhou“ normu, od níž se reálný průběh obnov mohl odlišovat.

Za cennou považuji rovněž třetí kapitolu věnovanou personální skladbě soběslavských městských rad. K její rekonstrukci využila Lenka Novotná různé prameny, k nimž náležely purkmistrovské rejstříky, seznamy radních, zápisy v radních manuálech, volební vota i již zmíněné Smrčkovy *Soběslavské paměti*. Z autorčina rozboru vyplynulo, že soběslavská městská rada nebyla obnovována pravidelně, jak chtěla Koldínova *Práva městská*. Její personální skladba se navíc nijak výrazně neobměňovala a městskou správu, politiku, soudnictví i hospodářství tak ovlivňoval jen málo početný okruh osob. Je pouze škoda, že např. klíčový vliv Řehoře Smrčky na chod města na přelomu 16. a 17. století se Lenka Novotná nepokusila konkretizovat poznatky získanými ze *Soběslavských pamětí*, které je možné číst i jako autorovu snahu o zanechání paměti na vlastní příspěvek k budování města (zejména koupě několika vesnic od Petra Voka z Rožmberka, intabulace zápisu do desk zemských atd.).

V přílohách předkládané bakalářské práce autorka edičně zpřístupnila 22 různých písemností (s. 40-70), které vypovídají o průběhu volby soběslavské městské rady i o jejím personálním složení.

Bakalářská práce Lenky Novotné představuje cenný příspěvek k poznání podoby městské správy na půdě jednoho jihočeského vrchnostenského města mezi koncem 16. a počátkem 18. století. Doporučuji ji k obhajobě a hodnotím stupněm **v ý b o r n ě**.

V Jindřichově Hradci 3.6.2010



Doc. PhDr. Josef Hrdlička, Ph.D.